

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥

तदुपादीपयद्भीमः शेतेयत्र पुरोचनः ॥ ततो जतुगृहद्वारं दीपयामास पांडवः ॥ १० ॥ समंततो ददौ पश्चादग्निं तत्र निवेशने ॥ ज्ञात्वा तु तद्गृहं सर्वमादीपं पांडुनं
दनाः ॥ ११ ॥ सुरंगां विविशुस्तूर्णमात्रासार्धमरिंदमाः ॥ ततः प्रतापः सुमहाच्छब्दश्चैव विभावसोः ॥ १२ ॥ प्रादुरासीत्तदा तेन बुबुधे स जनव्रजः ॥ तदवे
क्ष्य गृहं दीपमाहुः पौराः रुशाननाः ॥ १३ ॥ पौरा ऊचुः दुर्योधनप्रयुक्तेन पापेनाकृतबुद्धिना ॥ गृहमात्मविनाशाय कारितं दाहितं च तत् ॥ १४ ॥ अहो धि
ग्धृतराष्ट्रस्य बुद्धिर्नातिसमं जसा ॥ यः शुचीन्पांडुदायादान् दाहयामास शत्रुवत् ॥ १५ ॥ दिष्ट्या त्विदानीं पापात्मा दग्धोऽयमतिदुर्मतिः ॥ अनागसः सुविश्व
स्तान्यो ददाह नरोत्तमान् ॥ १६ ॥ वैशंपायन उवाच एवं ते विलपन्ति स्म वारणावतका जनाः ॥ परिवार्य गृहं तच्च तस्थूरात्रौ समंततः ॥ १७ ॥ पांडवा
श्चापिते सर्वे सह मात्रासु दुःखिताः ॥ विलेन तेन निर्गत्य जग्मुर्द्रुतमलक्षिताः ॥ १८ ॥ तेन निद्रोपरोधेन साध्वसेन च पांडवाः ॥ न शोकः सहसा गंतुं सह मात्रापरं
तपाः ॥ १९ ॥ भीमसेनस्तुराजेंद्रभीमवेगपराक्रमः ॥ जगाम भ्रातृनादाय सर्वान्मातरमेव च ॥ २० ॥ स्कंधमारोप्य जननीं यमावं केन वीर्यवान् ॥ पार्थौ गृही
त्वा पाणिभ्यां भ्रातरौ सुमहाबलः ॥ २१ ॥ उरसा पादपान्भंजन्महीं पद्भ्यां विदारयन् ॥ स जगामाश्रुतेजस्वी वातरं हावृकोदरः ॥ २२ ॥ इति श्रीमहाभारते
आदिपर्वणि जतुगृहपर्वणि जतुगृहदाहे अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ वैशंपायन उवाच एतस्मिन्नेव काले
तु यथा संप्रत्ययं कविः ॥ विदुरः प्रेषयामास तद्वनं पुरुषं शुचिं ॥ १ ॥ स गत्वा तु यथोद्देशं पांडवान् दृशेवने ॥ जनन्या सह कौरव्यमापयानान् नदीजलं ॥ २ ॥ वि
दितं तन्महाबुद्धेर्विदुरस्य महात्मनः ॥ ततस्तस्यापि चारेण चेष्टितं पापचेतसः ॥ ३ ॥ ततः प्रवासितो विद्वान्विदुरेण नरस्तदा ॥ पार्थानां दर्शयामास मनोमारु
तगामिनीं ॥ ४ ॥ सर्ववातसहाना वयं त्रयुक्तां पताकिनीं ॥ शिवे भागीरथीतीरे नरैर्विसंभिभिः कृतां ॥ ५ ॥ ततः पुनरथोवाच ज्ञापकं पूर्वचोदितं ॥ युधिष्ठिर
निबोधेदं संज्ञार्थं वचनं कवेः ॥ ६ ॥ कक्षघ्नः शिशिरघ्नश्च महाकक्षे विलौकसः ॥ न हंतीत्येवमात्मानं योरक्षतिसजीवति ॥ ७ ॥

॥ ७३ ॥ ॥ ७३ ॥ एतस्मिन्निति यथा संप्रत्ययं यथा संकेतं शुचिना विकं मापयानान् जलपरिमाणं परीक्षमाणान् ॥ २ ॥ तस्य चेष्टितं चारेण विदुरस्य विदितं यतस्ततो हेतोः विदुरेण ततः स्वस्थानात् नरः
प्रवासितः प्रेषित इति सार्धं श्लोको वाक्यं ॥ ३ ॥ स नरः दर्शयामास ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥